

Küçük insanlar büyük hayatlar

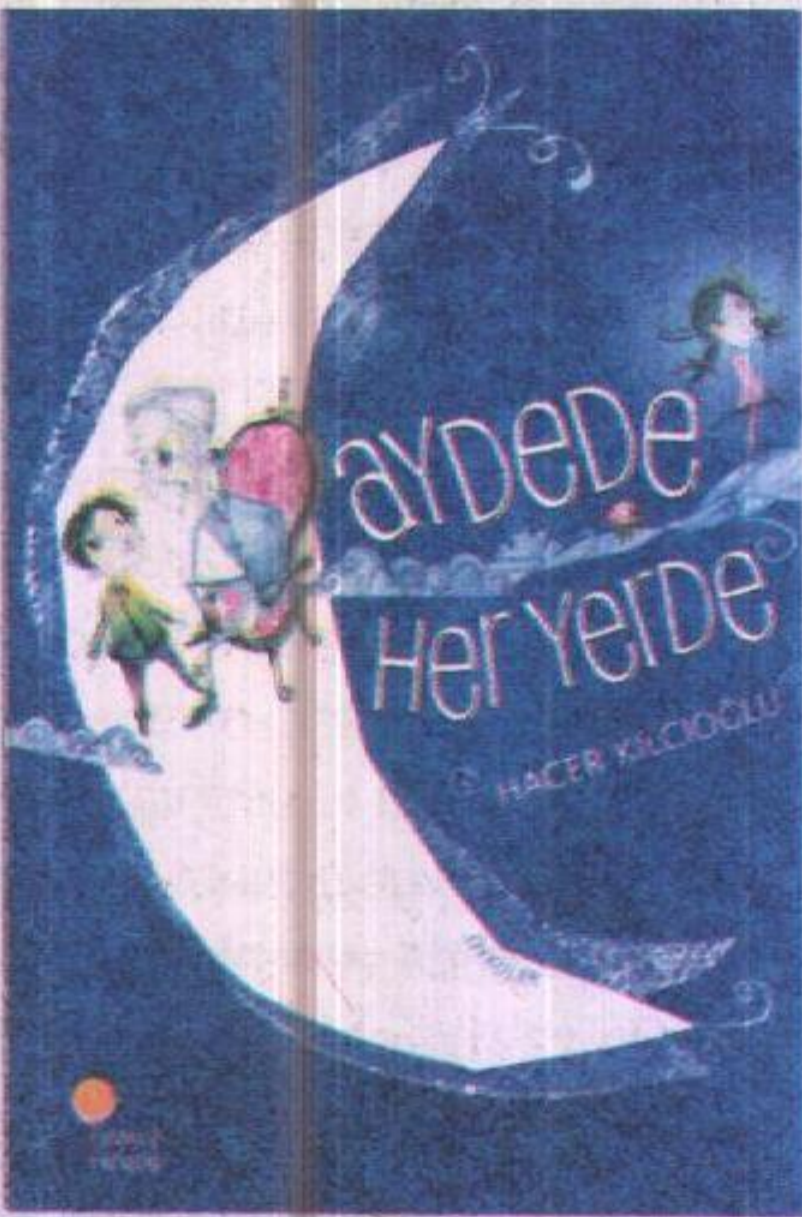
Aydede Her Yerde, Çocuk ve Gençlik Yayınları Derneği'nce 2012'nin En İyi Çocuk Öyküleri Kitabı seçildi. Yazarı Hacer Kılçioğlu ile bu kitabı konuştuk

H. HALUK SAĞKAL

Dünyanın farklı noktalarından, farklı gerçekliklerde yaşayan çocukları bir anda kucaklayan, sıcacık bir kitap, Aydede Her Yerde. Sizin hayatınızda nasıl bir yeri vardır bu öykülerin? Nasıl bir dürtüyle, nasıl bir hayalle yazmaya başladınız Aydede Her Yerde'yi?

Gerçekten dünyanın farklı yerlerinde farklı gerçeklikler yaşıyor çocuklar. Diyarbakırlı Fırat geceleri bostan bekçiliği yaparkenki yalnızlığını kendi kendine masallar anlatarak yenmeye çabılıyor. Vietnamlı Lai Thi yüzen evde yaşıyor, Amerikalı Derrin yoksulluğu ve yüzen evi hayal bile edemiyor. Çinli çocuk bir kardeşe sahip olmak nasıl bir şey, bilmiyor. Mostarlı Mustafa'nın hayatını savaş bozmuş, çocuk hüznü... Ben dünyada dolaşırken ansızın bu çocuk öykülerine rastladım. Daha doğrusu şöyle oldu, bu çocuklar o güzel çocuk gözleriyle baktılar ve ben kaleme sarılıp öykülerini yazdım onların.

Yaman, Dzitka, Massimo, Lai Thi ve diğerleri. Farklı ülkelerden küçük insanların büyük hayatlarından kesitler. Hayatınızda seyahatlerin önemli yer kapladığını iyi görüyoruz bu öykülerle. Öyküye kaynak olan gözlemlerinizi söz edelim biraz. Not defteriyle gezen bir Hacer Kılçioğlu mu var karşımızda? Küçük insanların büyük hayatları... Ne

AYDEDE HER YERDE
Hacer Kılçioğlu
Güneşiği Kitaplığı

kadar doğru... Geziler olmasa Aydede Her Yerde'nin çocuk öyküleri de olmazdı, bu da doğru. Gezilerde... falanca müze, dünya harikası kilise ya da camii, hani o çok ünlü restoran... Ahh evet, ama ille de çocuklar. Onların izini sürdürdüm sokaklar boyunca. Gözümde kamera, elimde not defterim. Onlarla birlikteyken duygularım öyle yükselir ki... Aldığım notları gezi dönüşü, valizimi bile boşaltmadan bazen, öykülere dönüştürürüm. O çocuklara ilişkin duygularımla sonsuza dek vedalaşmak istemem.

Sizin için nasıl bir simgeydi Aydede? Ya da farklı ülkeler nasıl bir yer doldurur, neler canlandırırdu düşlerinizde?

Çocukken Tenten okurdum. Hayallerimde ülke ülke dolaştım Tenten'le. Harikaydı. Yaz tatillerinde de anneannemin başına Alaşehir'e giderdik, kardeşlerim ve kuzenlerimle birlikte. Geceleri üzüm sergi yerine uzanır gökyüzüne bakma oyunu oynardık. Yıldızlar... Olağanüstüydü, ama ille de Aydede. Ben ona Ayteyze derdim, çünkü bir teyze gibi şefkatli gülümserdi. Aydede ile arkadaş olmayı o yaz tatillerinde öğrendim, ülkeleri Tenten'le öğrendiğim gibi...

Çocuklar için yazmak ve onlarla buluşup öyküler üzerine konuşmak. Birer saatliğine de olsa hayal gücünü küçük okurlarla birlikte çalışmanın size kattıkları neler?

Dünyanın farklı yerlerindeki çocuklarla hemen arkadaş olmak bazen zordur. Katmandu'da bir kız çocuğuyla fotoğraf çektirmek, yerel rehberin yardımına rağmen ne kadar da zordu. Tüm gün utandım ben, deyip durdu. Günün sonunda o fotoğraf çekildi ama o güzel kız çocuğu merdivenin en tepesinde, ben bambaşka bir basamakta duruyorum. Böylesi zamanlarda sözlerle değil ama gözlerle anlaşıyorsunuz. Bu durum bazen olanaksız olabiliyor, mesela Letonya'da göz teması bile kuramadık, öylesine utangaçtılar. Ama genellikle aynı dili konuşursanız, İngilizce ya da Türkçe çocukların pek çoğuyla âni yakalyorsunuz.

Çocukları çok severim. Geçmiş ve gelecek zamanla didişip duran biz yetişkinlerin tersine çocuk, kendi şimdiki zamanını yaşar, doya doya. Onlardan çok şey öğrendim, daha ne çok şey var öğrenilecek, bunu da biliyorum.

Yaşasın çocuk! Yaşasın çocuk edebiyatı!